

ΟΥ

ΟΥ

γύ, όντι). ἀποφεύγω, ἐκφεύ-
γω, ἐκδιαφεύγω, διαφεύγω,
διαπετεύω, ἀποδιδράσκω, ἐκ-
διδράσκω, = οὐετέρα = οὐ-
τεκάτοις.

Οὐετέραντε, ἵλ. οὐδ. ἀπόδρα-
σις, δραπέτευσις. 2) = οὐ-
ετέρη (89. τόπος φυγῆς).

Οὐετέραντε, εσθι. μ. -τέρα, αἴ-
τη. βιάζομαι (τινα), ἀναγ-
κάζω = θύδιο. 2) παρατινέω-ῶ,
ἀναπείθω, καταπείθω (πειθ-
αναγκάζω). παρβλ. οὐετέ-
ψαβάτοις.

Οὐετέρη, α. οὐδ. φυγαδευ-
τήριον, φυγαδεῖον, ἄσυλον.

Οὐκέτλατο, εσθι. μ.-λατό, ήση. λευ-
καίνω, λευκάζω. (= βέλιο).
Σμεσ. καὶ παθ.-τα.-μαι.

Οὐβω. σύνδ. μὲν. Σένιοτε καὶ
ἄντι τοῦ = οὐβω.

Οὐβραχεβάντε, ἵλ. οὐδ. θερα-
πεία, ιάτρευσις, ἐπιμέλεια.
Οὐβώ. ἐπιφων. (μετὰ δοτ. ἐκ-
φραστ. λύπης καὶ ἐλεεινολο-
γίας). οὖ, οἵμοι, οἵμοι, ίσου,
φεῦ, ἀβάλε. παρβλ. γόρε.

Οὐβέδαντοι, ατο, οε. μτχ. παθ.
χρ. ἀορ. τοῦ β. βέμζ (ώς ἐχ-
τοῦ βέδαι μετεγενεστρ.) ἢ
τοῦ οὐβέδαντοι. = οὐβέ-

Δέκαντοι.

Οὐβέδαντοι, εσθι. ἀορ. οὐβέ-
δαχζ (καὶ-αθέχζ). μ. οὐβέ-
δατο (ἄντι τοῦ κανον. οὐ-
βέμζ) μανθάνω, διαγινώσκω,
ἐπιγινώσκω (πληροφοροῦμαι
περί τινος).

Οὐβέδαντοι, ατο, οε. μτχ. παθ.
χρ. ἀορ. τοῦ βέμζ. ἐγνωσμέ-
νος, ἐπεγνωσμένος, γνωσθείς.
Οὐβέδέχζ. ἀορ. τοῦ βέμζ.
ἔγνων. = παραθέχζ.

Οὐβέρεντε, ἵλ. οὐδ. πίστωσις,
βεβαίωσις. 2) πίτευσις (309),
τὸ πιστεῦσαι.

Οὐβέράτο, εσθι. μ.-ρο, ήση. πι-
στώ-ῶ, καὶ μεσ. πιστοῦμαι,
βεβαιόω-ῶ, ἐπιβεβαιόω-ῶ,
πείθω. Σμεσ. καὶ παθ.-τα.
-μαι. Σμετὰ δοτ. οὐβέράτο-
-κομζ. ἐμπιστεύω (-στεύο-
μαι) τινί.

Οὐβέτλιντοι, ατο, οε. ἐπιθ. εῦ-
πιστος, πιθανός. (163. συγχρ.
οὐβέτλινβέτη, πιθανώτε-
ρος). 2) = οὐβέτληντοι
(173).

Οὐβέψαβάτοι, εσθι. ἀορ. οὐβέ-
ψάχζ. μ.-ψάτο, εσθι. παρατινέω-
ῶ, πείθω, ἐπιπείθω, κατα-
πείθω, μεταπείθω. Σμεσ.